

OBISK V ŽRELU MEDIJEV

MATEJ KOVAČ

Iz reakcij medijev in laične javnosti na obiske papežev v državah razvitega sveta v zadnjih dvajsetih letih lahko razberemo jasn vzorec. V obdobju pred obiskom izstopajo kritični glasovi, mediji zelo radi prisluhnejo tistim, ki gojijo kakršne koli zamere do katoliške Cerkve ali religije na sploh. Problem stroškov obiska je prav tako pogosto v ospredju. Ko gre za javni denar, se tudi do obiska ravnodušni del javnosti hitro vznemiri. Med samim obiskom morajo predsodki dati prostor dejstvu. Novinarji poročajo o dogodkih, kot so se zgodili. Obiski imajo raznovrstno politično in pastoralno vsebino. V ospredje pridejo osebne zgodbe katoličanov v državi gostiteljici. Po obisku laičnim medijem ostane le kratek povzetek, saj dogodek hitro postane „včerašnja novica“. Nasprotniki obiska imajo le še obrobno vlogo, v presojanju pomena in posledic obiska prevladajo pozitivni toni.

Medijska obravnava obiska Benedikta XVI. v Veliki Britaniji v grobem ni odstopala od navedenega vzorca. Uvodna faza je bila nenavadno intenzivna in ostra. Na spletnem portalu *www.casnik.si* so opozorili na razloge za tako močne reakcije, ki jih je navedel kolumnist The Economist Bagehot. V medijih izražena nasprotovanja papeževem obisku so bil tako intenzivna, ker je Velika Britanija najbolj sekularna država v Evropi in ker so britanski tabloidi najbolj nesramni. Med Britanci, ki se prištevajo v eno izmed krščanskih cerkev, se jih kar 60 odstotkov nikoli ne udeleži verskega obreda. O tabloidih pa vse pove naslov, ki ga je objavil na prvi strani ob izvolitvi kardinala Ratzingerja za papeža The Sun: „Od Hitlerjeve mladine do papeža Ratzija“.

Kritičnost dela britanske javnosti do obiska, proteste ateistov in nekaterih žrtev pedofilskih zlorab duhovnikov, so zvesto v slovenski prostor prenašali tudi slovenski mediji. Niso jim ušle niti domislice, da bi bilo potrebno papeža ob vstopu na britanska tla aretirati kot soodgovornega za spolne zlorabe otrok s strani duhovnikov. Žal v poročilih slovenskih medijev ni bilo zaslediti, da se je napadom na papeža in na nauke Cerkve, ki so mestoma prešli v zmerjanje, uprl marsikateri mnenjski voditelj v resnih britanskih medijih in da so se katoličani na izzivanje odzvali zelo umirjeno.

Ob spremljanju zgolj poročanja slovenskih občil o papeževem obisku do vključno prvega dne obiska je človek dobil vtis, da bo Benedikt XVI. izvedel „desant“ na Veliko Britanijo in da je s svojimi „divizijami“ prisil kraljico Elizabeto II. in njeno vladno, da so ga povabili na uradni obisk.

Med samim obiskom so britanski mediji zasledovali trojno poslanstvo: da so informativni, zabavni in poučni. Televizijski komentatorji so sekularizirani javnosti razlagali potek katoliške maše, zgodovino odnosov med anglikansko in katoliško Cerkvijo. Reportaže so nizale zgodbe in izjave udeležencev srečanj s papežem kot tudi izjave in nastope protestnikov proti papežu. Vse bolj je prihajal v ospredje sam papež, njegove izjave in odzivi nagovorjenih. O tem delu papeževga obiska smo bili tudi v slovenskih medijih deležni verodostojnih poročil in informacij. Dopisnika Dela in Dnevnika sta bila v svojem poročanju informativna in zanimiva. Če bi dlakocepili, bi lahko imeli priponke glede poudarkov in izbora dogodkov, vendar je nekaj novinarske svobode potrebno, da zgodba bolj gladko teče.

Ob koncu obiska je čas za povzetke in komentarje, za osebna mnenja analitikov in poznavalcev. V večini britanskih medijev je obisk obveljal kot uspešen. Papež je opozoril na zadeve, ki so tudi za nekatoličane vredne razmisleka. Na vlogo vere v sekularizirani družbi, na nadnaravni temelj etike in človekovih pravic. Celot komentar bolj levo usmerjenega The Guardian je priznal, da stališča papeža pozitivno odmevajo pri številnih Britancih. Kar nekaj medijev omenja, da so številni Otočani v dveh dneh vzljubili papeža. The Sunday Times to opisuje v članku z naslovom: „Rotvajler? Ne, on je svetniški dedek“.

Ko gre za komentiranje pomena obiska s strani slovenskih poročevalcev in komentatorjev, smo bili bralci deležni bolj uborne intelektualne hrane. Edino jasno izraženo mnenje komentatorjev obeh največjih dnevnikov je bilo, da je Benedikt obžaloval spolne zlorabe otrok s strani duhovnikov prepozno in premalo konkretno.

Sam obisk pa je sprožili še celo vrsto zanimivih dilem, glede katerih bi bilo zanimivo izvedeti mnenja slovenskih vaticanistov, religiologov in novinarjev. Na primer: Kako to, da vsa britanska politična elita ignorira ateistično družino, zbrano okoli Stephana Frya, Petra Tatchella in Richarda Dawkinsa, oziroma se distancira od njihovih stališč? Zakaj prestopajo anglikanci h katoličanom, v nasprotni smeri pa je prestopov zanemarljivo malo? Kako to, da tudi v absolutnih številkah prihaja vsako nedeljo v cerkev več katoličanov kot anglikancev, čeprav je po statistikah prvih šestkrat manj? In končno, kakšna sila spremeni rotvajlerja in člana Hitlerjeve mladine v moralno avtoriteto, ki daje misliti predsednikom vlad?

(Po Družini)

Sprejeli so krovni zakon

Državni zbor je 21. septembra s 65 glasovi za in nobenim proti sprejel novelo zakona o odnosih Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja. Spremembe, ki med drugim urejajo sklepanje pogodb za financiranje manjšinskih projektov in vendarle ohranjajo izrecne omembe rimokatoliških misij v tujini, so pred tem poslanske skupine soglasno podprle.

Kot je poročala STA predlog zakona po besedah državnega sekretarja na uradu za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu Borisa Jesiha ureja možnost sklepanja večletnih pogodb za financiranje programov in projektov manjšinskih in zdromskih organizacij. Sedanja ureditev, ki je dopuščala le enoletno financiranje, je namreč za organizacije predstavljala nepotrebne administrativne obremenitve.

Predlog sprememb nadalje po njegovih bese-

dah natančneje določa krog upravičencev do posebnih priznavalnin za dolgoletno poučevanje slovenskega jezika. Prav tako so jasneje določeni resorni organi, ki bodo sodelovali pri izvajanju in financiranju repatriacije, v kolikor bi do te prišlo. Poleg tega se na novo ureja mandat dveh posvetovalnih vladnih teles, in sicer sveta za odnose s Slovenci v zamejstvu oziroma po svetu, ki bo trajal pet let.

Odbor za notranjo politiko je v začetku septembra že v drugo razpravljal o noveli zakona, potem ko jo je na seji oktobra lani kot matično delovno telo zavrnil. Potem ko se je vlada odločila, da v zakonu vendarle ohrani izrecne omembe rimokatoliških misij v tujini, je odbor novelo 9. septembra soglasno potrdil. Predlagane spremembe pa so v torek v nadaljevanju obravnave podprle tudi poslanske skupine.

Slomškova nedelja

Mariborska nadškofija in metropolija ima za drugotnega zavetnika, celjska škofija pa za svojega glavnega zavetnika blaženega škofa Antona Martina Slomška. Osrednja prireditel na letošnjo Slomškovo nedeljo je bila 26. septembra 2010 popoldne pred Slomškovo domačijo na Slomu na Ponikvi.

Letos obhajamo 210. obletnico rojstva blaženega Antona Martina Slomška in v molitveni ur so prosili za Slomškovo kanonizacijo, somaševanje pa je nato vodil mariborski nadškof metropolit dr. Franc Kramberger, ob njem sta bila še nadškof pomočnik dr. Marjan Turnšek in pomožni škof in stolni prošt dr. Jožef Smej, pa celjski škof dr. Stanislav Lipovšek, predstavnik murskosoboškega škofa generalni vikar msgr. Franc Režonja, člani mariborskega stolnega kapitlja, pa seveda duhovniki in redovniki, redovnice in verniki, med njimi tudi šentjurski župan in predstavniki političnega,

družbenega in kulturnega življenja.

Nadškof Kramberger je v mašnem nagovoru najprej opisal zgodovino Slomškove domačije, nato z nekaj besedami povezal Slomška in Prešerna kot dva slovenska velikana, navedel nekaj misli, ki jih je Slomšek namenil in ponavljal materam, ter opisal

Slomškovo zvestobo domačiji, slovenstvu, krstu, ob sklepu pa pokazal na okolje in versko ozračje iz katerega je vzniknil Slomšek. „Rojstna hiša blaženega škofa Antona Martina Slomška je svetinja naše škofije,“ je poudarjal nadškof Kramberger.

Pred Slomškovim praznikom je potekala tridnevna, ki je vsebinsko povezana s pastoralnim letom krščanske dobrotelčnosti in solidarnosti. Geslo letošnje tridnevne so bile Slomškove besede: „Kdor ubogim daruje, Bogu posojuje“. Pastoralna služba v Mariboru je skupaj s Slomškovim odborom pripravila gradivo za to tridnevno.

Dvojezične šole na Koroškem

Tudi na Koroškem se je začelo novo šolsko leto. Ob tem Urad Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu pozdravlja dejstvo, da je po ugotovitvi, da dosedanja špeterska dvojezična šola varnostno ni primerna za pouk in jo bo potrebno obnoviti, ostala v Špetru in se tako ni razdelila na več oddaljenih lokacij, kot je bila ena od prvotnih zamisli. Rešitev z več lokacijami ni v skladu z manjšinskim zakonom, zato je bil dosežen dogovor, ki je v okviru možnosti najbolj koristen za tamkajšnje šolarje.

Minister Žekš si je ob nedavnih obiskih v zamejstvu prizadeval za ohranitev šole v Špetru. Izrazil je zadovoljstvo, da so bila prizadevanja uspešna. Ob tem se zahvaljuje županu Špetra Tizianu Manziniju za vložen trud. V šolo je letos vpisanih 65 predšolskih otrok, 111 učencev osnovne šole in 43 učencev nižje srednje šole.

Tudi trend vpisa v dvojezične šole na avstrijskem Koroškem je pozitiven. Glede nedavnega poročanja nekaterih medijev o zapiranju zamejskih šol, Urad za Slovence v zamejstvu in po svetu in Deželni šolski svet za Koroško sporočata, da drži, da so na Koroškem zaprli tri šole, vendar ne na območju manjšinskega šolskega zakona za Koroško.

Razlog za zapiranje šol na Koroškem je, kot tudi drugod, pomanjkanje otrok. Nobena od dvojezičnih šol ni bila zaprta, kljub temu, da obstajajo mesta, kjer je premalo otrok. Odločitev o zaprtju oz. preoblikovanju šol v podružnice sprejemajo občine.

Sedaj pa še stavka

Zaposleni v delu javnega sektorja so v Sloveniji pretekli ponedeljek in torek izvedli dvodnevno stavko. S tem protestirajo proti novim določbam, ki jih je vlada podvzela s sklopu protikriznih ukrepov. Ministrica za javno upravo Irma Pavlinič Krebs je namreč predstavila interventni zakon, sindikati pa so napovedali zaostreitev aktivnosti; pripravljajo se na dolgotrajnejšo stavko.

Vlada namerava vztrajati pri svoji nameri in sindikatom javnega sektorja ne namerava popuščati. Poleg interventnega zakona, katerega vsebina sledi dogovoru, ki ga je ministrica dogovorila s sedmimi sindikati, namerava vlada uporabiti še druga pravna sredstva za zamrzitev plač javnih uslužbencev oz. odložitev odprave preostanka plačnih nesorazmerij.

Vlada je skupaj s predlogom državnega proračuna pripravila zakon o interventnih ukrepih zaradi gospodarske krize in v njem določila tudi elemente plač javnih uslužbencev in funkcionarjev v prihodnjih dveh letih. Plače bi, vsaj v prvem letu, ostale zamrznjene na ravni 30. septembra letos. Ker dogovora z zadostnim številom reprezentativnih sindikatov vlada ni dosegla, bo morala za dosego tega cilja ob interventnem zakonu ubrati še sodno pot.

Stavkovni odbor dela sindikatov javnega sektorja naj bi do te srede počakal na poteze in odločitve vlade. Konkretnije odločitve naj bi sprejeli v sredo. Stavkovne aktivnosti bodo „prilagodili novonastali situaciji“ in se odzvali na nepripravljenost vlade, da se pogaja o njihovih stavkovnih zahtevah. Stavka se je namreč še najbolj poznala na mejnih prehodih, kjer so zaradi stavke carinikov in policistov nastajale kolone tovornjakov.

BRALI SMO

Naše največje bogastvo

Govorili so, da je človek „naše največje bogastvo“ in takoj z njim zapolnili premnoga brezna in jame na Slovenskem. Potem, ko so se malo umirili, so „naše največje bogastvo“ pošiljali v različna delovna taborišča - Goli otok, Grgur, še malo kasneje so začeli iskati „družbeno-politično“ neomadeževane osebe, ki so lahko upale na boljša delovna mesta, ne glede na doseženo izobrazbo in znanje. Tisti izobraženi, z dokončanimi šolami, pa so zaradi svoje družbenopolitične neprimerosti ostali pred zaprtimi vrati, a stalno pod budnim očesom za to poklicanih špicljev. Tako so nastajali in se polnili razni dosjeji, ki so odločali tudi o tem, ali bo „naše največje bogastvo“ - državljani lahko šel naprej v šole, bo dobil službo, za katero se je potegoval, ali bo preprosto izločen iz izbire.

In tako naprej do dandanes, ko v ustavi piše, da smo socialna država, pa vlada s svojo neaktivnostjo skrbi, da naše „največje bogastvo“ nima več službe, delavce mečejo na cesto kot za stavo, brez vseh pravic. Potem, ko se zadeve pripeljejo do nevarnega

roba, sprejmejo zakon o minimalni zjamčeni plači, jo celo določijo, a glej ga vraga, nič ne naredijo, ko velika večina podjetij te plače ne izplačuje v predpisani višini. Še več, delavci čakajo na svoje plačilo tudi po več mesecev ali let, lastniki podjetij pa iščejo in največkrat tudi uspešno najdejo pot, da si izplačajo mastne nagrade, odpravnine ... in živijo s polnimi žepi naprej.

Ponudijo nam novi slogan „Vsi različni, vsi enakopravni“. Presenečen takoj ugotoviš, da nisi več enakopraven državljani, ker je tisti, ki je malo ali precej drugačen kot ti, več vreden oziroma ga država ščiti in neguje samo zato, ker je hotel biti malo zunaj meril, ki naj bi veljala za normalne državljane. Medijski komentatorji, ustvarjalci javnega mnenja, nam kristjanom dan za dnem pošiljajo novico, da smo kot katoličani netolerantni, homofobični, nazadnjaški, da ne razumemo sodobnih trendov družinskega in partnerskega življenja, da mlade zavajamo in smo tako ali tako vsi del pedofilske združbe. V takih trenutkih me prime tista nostalgija po starih časih, ko sem bil samo

drugorazreden in politično zaslepljen državljani.

K razmišljanju me je spodbodla novica z vladne komisije za Slovence v zamejstvu in po svetu, ko so razpravljali o noveli zakona o odnosih Slovenije s Slovenci zunaj meja. Beseda je tekla o dopolnilu k 14. členu novele zakona, ki je predlagal črtanje omembe slovenskih rimskokatoliških misij. Sporne misije naj bi nadomestili s skovanko „neprireditna oseba zasebnega prava“ In v čem je problem? Ne v splošnem dejstvu in zavedanju, kaj vse so misije storile in še danes delajo v dobrobit slovenskemu rojaku po svetu. Ne, problem je v naši ustavni definiciji ločenosti Cerkve od države. Nekateri v omembi misij vidijo vpletanje Cerkve v državno sfero oziroma njen morebitni „strašljivi“ politični vpliv. In to je jedro spora.

Še dobro, da dopolnilo ni bilo sprejeto in da živim v letu 2010, ko jame in brezna niso več ena od opcij!!!

Vse dobro.

Ljubo Bekš,
Naša luč, oktober 2010.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Naš velmož blagega spomina, Anton Korošec, je trdil, da je politika „krovski posel“. Delo politikov torej je graditi krov, streho, pod katero naj se mirno in srečno razvija življenje družbe. Logično: ker Kirchnerja ne znata slovensko, tega še nista zvedela in se ne moreta ravnati po Koroševih nasvetih.

Prva skrb. In če govorimo o (ne)srečnem življenju argentinske družbe, moramo na prvo mesto postaviti varnost. Ta je prva skrb ne le v milijonskem Buenos Airesu, ali v Rosariu, ampak tudi v drugih prestolnicah po notranjosti države in v marsikaterem manjšem kraju. Večkrat smo poudarjali, kako so ropi, kraje, ugrabitve in umori zavzeli prva mesta v novicah in v bojazni prebivalstva. Vsi se zavedamo, da zjutraj odhajamo od doma, pa ne vemo, kako se bomo, če se bomo, zvečer vrnili domov. Gotovo je v vsem tem precej panike. A ta temelji na dokazanih dejstvih. Zakaj torej vlada temu ne posveča več pozornosti? Zadržanje je nerazumljivo. Krono vsemu so dali vladni senatorji, ki so pretekli teden bojkotalirali zasedanje, na katerem bi morali obravnava zakon o preureditvi bank, za večjo varnost odjemalcev. Besedilo so že potrdili v poslanski zbornici. Trdijo, da so senatorji delali po navodilu z najvišjega mesta. Zadeva je šla celo tako daleč, da niso podprli niti besedila, ki ga je pripravil eden vladnih mož, José Pampurro. Višek sprenevedanja pa je pokazal minister za pravosodje in varnost Julio Alak, ki je na spraševanju v poslanski zbornici zatrdil, da je število zločinov v zadnjih letih padlo. Primerjal da je leti 2002 in 2007. Seveda, najnovejše statistike še niso bile znane. Komaj nekaj dni za tem pa so vladni organi sami objavili številke za leto 2008. V primeri z letom 2007 so beležili kar 100.000 zločinov več. Kdo lahko še govori, pa je upadanje varnosti „občutje“?

Na dveh frontah. V svojem prepričanju, da je spopad edini način razmerja z nasprotnikom, je vlada šla zelo daleč. Dandanes bije boj kar na dveh frontah: proti sodni ustanovi in proti medijem, ki ji niso naklonjeni. Ti dve fronti pa včasih sovpadata. Te dni je federalni sodnik iz La Plate (Elvio Bautista Sagarra) suspendiral vladni dekret, ki je prepovedal delovanje podjetju Fibertel. S tem je, vsaj zaenkrat, rešil milijon odjemalcev, ki se poslužuje njegovih internetnih storitev. Ker je to podjetje last velekorporacije Clarin, je razumljivo, da je vlada, z gospo predsednico na čelu, ponovno zagnala vik in

krik, češ, da so sodniki v službi korporacij. Za vlado je vsaka razsodba, ki ni njej v prid, ali ji ne ugaja, posledica podvrženosti sodnikov kapitalu, korporacijam, opoziciji, ali komur v prid že odločijo usodo. Bivši predsednik je šel še dalje: napadel je vrhovno sodišče in od njega zahteval „neodvisnost“. Oponašal je članom, koliko, da se je trudil, da je odpravil stare člane in imenoval sedanje, za kar bi mu ti baje morali biti hvaležni. V kratkem bo namreč moralo sodišče odločiti o zakonu avdiovizualnih medijev, in vlada pritiska, da bi razsodba bila njej v prid. Te dni pa je na sodnem področju vlada doživela še en poraz. Pri volitvah članov Sveta magistrature, ki imenuje ali odstavljajo sodnike, je izgubila večino v rokah opozicije. To je lahko odločilni dejavnik za prihodnje.

V lastni pasti. Se še spomnite zakona o politični reformi? Pravzaprav je po velikih napovedih postal le zakon o volilni reformi. Določa kako naj se izvedejo notranje (primerne) volitve in nato predsedniške. Predpisuje, da se kandidati ene stranke ne morejo potem „preseliti“ k drugi, in da nek kandidat lahko nastopa samo na eni volilni listi. S tem pa je bivši predsednik Kirchner in verjetni vladni predsedniški kandidat v letu 2011, padel v lastno past. Kar nekajkrat smo omenili, da se hoče poslužiti „kolekturnih“ ali zbirnih list. Te naj bi bile, tako na provinški kot na občinski ravni, stranke in strančice, ki bi imele svoje kandidate v krajevem območju, a vse istega kandidata za predsednika: seveda njega. Poleg dejstva, da ta pojav ježi lase županom in guvernerjem, ker je Kirchnerju v korist njim pa v pogubo, so ugotovili, da so te liste po novem zakonu prepovedane. V vladni palači si sedaj belijo glave, kako jih „uzakoniti“ in že predvidevajo novo ali dodatno regulativno taktico zakona - po Kirchnerjevem okusu.

Uboga opozicija. Pravzaprav jim je treba priznati, da se zelo trudijo, da bi se kazali enotne. A kljub vsem naporom jim ne uspe. To je vidno tako v poslanski zbornici, kot v samih strankah, kjer vprašanje kandidaturne za prihodnje leto buri duhove. Pravzaprav je zaenkrat to nesoglasje bolj vprašljivo v parlamentu. Družji jih samo negativno zadržanje do vlade, pa še tukaj včasih odstopajo nekatere levičarske skupine (Sabatella Č Co). Da bi pa spravili skupaj kak pozitiven nastop, je pa skoraj nemogoče. Zadnji je bil, ko so izglasovali zakon o varnosti v bankah a, kot smo že omenili, se je zatknil v senatu.

Majcen na oltarje?

Na Rakovniku v Ljubljani je bila preteklo nedeljo, 26. septembra ob 15. uri slovesna maša ob začetku škofijskega postopka za beatifikacijo salezijskega misijonarja Andreja Majcna. Maše so se udeležili škofje iz salezijske skupnosti iz različnih držav. Majcen, ki se je rodil leta 1904 v Mariboru, je deloval na Kitajskem, v Vietnamu in na Tajvanu.

Misijonar Andrej Majcen SDB se je rodil 30. septembra 1904 v Mariboru. Po končani ljudski in meščanski šoli v Krškem se je vpisal na učiteljsko šolo v Mariboru, kjer je leta 1923 dosegel učiteljsko diplomu. Po letu dni poučevanja je leta 1924 stopil v salezijski noviciat in leto dni pozneje izrekel prve zaobljube. Takoj je začel s študijem filozofije, hkrati pa je tudi poučeval. Leta 1926 se je začel usposabljal tudi za strokovne šole in med letoma 1927 in 1929 opravljal pedagoško prakso. Leta 1929 je začel študirati teologijo in bil leta 1933 posvečen v duhovnika.

Ves čas študija in do leta 1935 je bil voditelj obrtnih šol, ko je vložil prošnjo, da bi odšel v misijone. Že konec istega leta je odpotoval v Kunming na Kitajskem, kjer je ostal do

leta 1951, ko je bil izgnan v Hong Kong. Leto dni je spovedoval in poučeval francoščino na Makau, nato pa leta 1952 odpotoval v Hanoi v Vietnamu, kjer je prevzel vodenje sirotišnice ter dočkal vdajo Francozov in delitev države na severni in južni del. Po dveh letih se je vrnil v Hong Kong, kjer je bil do leta 1956 ravnatelj zavoda Tang King. Po letu 1956 je odšel v Saigon v južnem Vietnamu, kjer je postal ravnatelj v Thu Ducu in v Govapu inšpektorjev delegat za Vietnam v domovini in Evropi ter prvi magister vietnamskih novincev. Leta 1972 je prejel državno odlikovanje za 20-letno delo v Vietnamu. Tu je deloval ves čas vietnamske vojne, dokler ga nova oblast leta 1976 ni izgnala.

Skupaj z drugimi vietnamskimi begunci je pristal na Tajvanu, kjer je bil tri leta bolničar, spovednik, voditelj duhovnih vaj in ravnatelj deškega mesta. Leta 1979 se je vrnil v Slovenijo kjer je bil spovednik in misijonski animator. Umrl je 30. septembra 1999 na Rakovniku v Ljubljani.

Pri maši na Rakovniku so somaševali barski nadškof Zef Gashi, beograjski nadškof Stanislav Hočevar, vietnamski škof Peter Nguyen Van De, murskosoboški škof Peter Štumpf in salezijski generalni postulator Pier Luigi Cameroni. Pred mašo je bila ob 13.30 molitev ob Majcnovem grobu na ljubljanskih Žalah.

Baragovi dnevi v Michiganu

Preteklo soboto in nedeljo so bili v cerkvi Sv. Ignacija Lojolskega v kraju St. Ignace v ameriški zvezni državi Michigan tradicionalni Baragovi dnevi, ki se jih bo v imenu Slovenske škofovske konference (SSK) udeležil koprski pomožni škof Jurij Bizjak.

Iz SSK so sporočili, da je bila v soboto, 25. septembra, zvečer slovenska maša v tamkajšnji cerkvi sv. Ignacija Lojolskega, po njej pa družabno srečanje z nastopom skupine „The Singing Slovenes“ iz zvezne države Minnesote.

Pred mašo je vremenoslovec Karl Bohnak predaval o vremenskih razmerah, s katerimi se je škof Friderik Baraga srečeval pri svojem misijonskem delu okrog Gornjih jezer na severu srednjega zahoda ZDA. V nedeljo popoldne je bila v isti cerkvi maša v angleščini, nato pa letno srečanje Združenja škofa Barage (Bishop Baraga Association).

Friderik Irenej Baraga se je rodil 28. junija 1797 v Mali vasi pri Dobrničju na Dolenjskem, umrl pa

19. januarja 1868 v Marquetteu v Michiganu v ZDA. Bil je slovenski misijonar, škof, popotnik in slovničar. Deloval je med severnoameriški Indijanci v 19. stoletju in je avtor številnih verskih knjig, ki jih hrani knjižnica Narodne-

ga muzeja Slovenije. Je svetniški kandidat in se ga v ljubljanski metropoli skupaj z drugimi kandidati za svetnike posebej spominjajo na 3. nedeljo v septembru, ki je nedelja svetniških kandidatov.

Ameriška katoliška škofija Marquette je 10. marca 2010 uvedla preiskavo o domnevnem čudežnem ozdravljenju na priprošnje škofa Friderika Barage. Če bi se čudež izkazal za pristnega, bi bil to odločilen korak naprej k razglasitvi škofa Barage za blaženega. Postopek za razglasitev škofa Friderika Barage za blaženega se je začel leta 1952.

Čudež naj bi se zgodil pri bolniku z rakom na jetrih, kar je potrdilo več preiskav, vključno z magnetno resonanco in ultrazvokom. Bolnikova družina in krajevni župnik so molili za ozdravljenje na priprošnje škofa Barage, pri čemer so na bolnikov trebuh pri molitvi položili tudi Baragovo što. Bolečina je po tem dogodku popustila, preiskovalna operacija pa ni več odkrila sledov tumorja.

SLOVENCİ V ARGENTINI

PRAZNIK V SLOMŠKOVEM DOMU

„Spoštuj preteklo, živi danes, delaj za prihodnost“

V duhu tega gesla je Dom v Ramos Mejiji praznoval v nedeljo 19. septembra svojo 49. obletnico. V dopoldanskih urah sta botra Doma Katica Košir Potočnik ter častni član in nekdanji predsednik Herman Zupan dvignila na drog državni zastavi ob zanosnem petju obeh himen. Prof. Neda Vesel Dolenc je nato odprla slavje obletnice, nakar je predsednik Slomškovega doma Marko Selan pozdravil res številne domači-

ne in goste, ki so prihiti na praznovanje.

Prijetno pomladno jutro je bilo kot naročeno za odprtje preurejene zelenice z otroškimi igrali, kjer so otroci Slomškove šole za to priložnost vsadili „slovensko“ lipo, naš narodni simbol, župnik Franci Cukjati pa je v spremstvu predsednika Doma blagoslovil zelenico. Pridobitev je sad zamisli in dela odbora staršev otrok Slomškove šole, ki ga vodi prof. Veronika Malovrh Osterc.

Slovesna služba božja je bila zahvala Bogu vse ramaške srenje za varstvo in blagoslov, ki ga je deležna po priprošnji zavetnika blaženega Antona Martina Slomška. Župnik Franci Cukjati je svoje misli v pridigi navezal na geslo praznika in poudaril pomembnost graditve zunanjih okvirov, še bolj pa gradnjo duhovnega občestva naše skupnosti. Mašno slavje je

bilo še slovesneje ob dovršenem petju mešanega zbora (vodstvo Marta Selan Brula, orgle Mirjam Klemenc Černe) in razkošnem šopku narodnih noš.

V imenu farnega odbora je lic. Jože Oblak predstavil pridobitev novih liturgičnih predmetov - oltar, ambon in podstavek za križ - po zamisli arh. Tonči Koželnik Malalan in v izvedbi Oskarja in Karla Pregelj.

Domači praznik je olepšala razstava del slikark, ki delujejo v naši srenji. Razstavo je odprla in predstavila Andreja Dolinar Hrovat:

Andrea Quadri Brula - predstavlja samotna drevesa, skoraj brez listja, prav zato, da nebo, ki igra glavno vlogo, pride bolj do izraza. Izvedba v tehniki s teksturami.

Helena Klemenc - letos preseneča z novo tehniko - kreda in ogilje. Predmet njenih kompozicij je tudi tokrat človeško telo.

Irena Žužek - predstavlja abstraktne slike v mešani tehniki. Na razstavi v Hous-tonu, ZDA so zelo pozitivno ocenili njene abstrakcije.

Andrejka Dolinar - razstavlja akrile v različnih oblikah, prevladujejo razgibani elementi narave v sproščenih potezah z barvnimi poudarki.

Carolina Vester - študentka slikarstva danes prvič predstavlja svoje delo. Veseli smo njene odločitve za slikarstvo.

Opoldanski predah je bil namenjen skupnemu kosilu (priprava Veronika Javoršek s pomočnicami in pri žaru Franci Miklavc) in družabnosti, ogledu slikarske razstave ali pa prijateljske tekme v odbojki med dekleti iz Našega doma v San Justo in seniorkami iz Slomškovega doma.

J. T.

POPOLDANSKI PROGRAM

Popoldanski program je vodila ga. prof. Neda Vesel Dolenc. Pozdravila je vse navzoče predvsem predsednico Zedinjene Slovenije go. Alenko Jenko Godec, častnega konzula Rep. Slovenije g. Herm-ana Zupana in gospo, župnika g. Francija Cukjati ter vse zastopnike naših sloven-skih domov in organizacij.

Predsednica Zedinjene Slovenije je nato pozdravila predsednika, odbornike, člane in prijatelje Slomškovega, jim čestitala ob visoki obletnici in poudarila vztrajnost in požrtvovalnost vsega dela, ki se vrši v Domu in navezala svoje misli v geslo dneva. Prav tako je predsednik Slomškovega doma Marko Selan v svojem nagovoru, ki je bil objavljen že prejšnji teden, navezal svoje misli na besede dr. Tineta Debeljaka ob blagoslovitvi Doma, ki so tudi danes aktualne, da jih je tako posredoval novim rodovom predvsem pa, da ko praznujemo 49. obletnico stopamo v leto zlate obletnice našega obstoja.

ŽUPANOVA MICKA

Glavna točka programa je bila igra Županova Micka, delo Antona T. Linhart. Pisatelj je napisal to veselo igro v dveh dejanjih proti koncu 18. stoletja. Dogaja se nekje na Gorenjskem in v njej se predstavi zdravi kmečki svet in pamet v nasprotju s takratnim zahrbtnim mestnim življenjem in goljufijo. Linhartova komedija je v originalu pisana v takratnem slogu, spoštuje načine takratnih kmetov in mes-tnih gospodov, kakor tudi govo-ric in izraze iz tistih časov. Ob priliki tokratne uprizoritve je pa bilo besedoslovje posodobljeno za lažje umevanje. Hvalev-redno dejstvo je, da imamo zadnja leta nov kader mladih igralcev, režiserjev, scenogra-fov, kar nam zagotavlja, da se bo naše gledališče po domovih še dolgo nadaljeva-lo! Tako odkrivamo vedno nove talente ki prinašajo svežino in navdušenje na naše odre.

Tokratni režiser dr. Štefan Godec je že pred leti sodeloval kot režiser v Slomškovi šoli, sedaj je pa prevzel zahtevnejšo delo.

Pohvaliti ga je treba, ker je znal izbrati prave sodelavce ko je razdeljeval vloge, točno je vedel, kdo bo najboljšo odigral svojo vlogo. Tako je bil Pavle Marolt kot Tulpenheim res pravi elegantni gosposki goljuf, ki išče samo denarno korist ko zapeljuje dekleta in žene. Igral je sigurno in sproščeno in zopet dokazal da je tudi zelo dober komedijant. Njegovega prijatelja Monkofa je s i m p a t i č n o odigral Martin Pustavrh še bolj pa Edi Cestnik kot Glažek ali šribar, ki je popolnoma predan pijači in zato zaide v težave, a vendar se zna pravočasno iz-mazati iz zagat.

Šternfeldovko, mlado bogato vdovo, je odigrala Silvi Škerlj Zakrajšek. Izvrstno nam je predstavila to bogato iznajdljivo mestno gospo, ki pa le ni tako zaljubljena, da bi se pustila kar tako zapeljati od svojega ženi-na. Skupaj z Micko je odigrala res odlično sceno, ko spozna da Micka nosi prstan ki bi moral pripadati njej. Mlada Maja Podržaj v vlogi Micke je predstavila mlado zaljubljeno kmečko dekle, ki želi postati mestna gospa, in v svoji nedolžnosti in nevednosti verjame lepim besedam in dvorjenju Tulpenheima; a ko spozna, da je ta pravi prevarant in goljuf, hitro premosti svojo žalost in razočaranje in se skupaj z Šternfeldovko in očetom županom vključi v načrt, kako razkrinkati malopridneža. Prav lepa pojava na odru je bil Branko Marinič kot Anže, Mickin ženin. Izvrstno nam je predstavil mladega kmečkega fanta, vajenega trdega in resnega dela, ki ne zna in tudi se sramuje pokazati svoja prava čust-va, še manj pa da bi dvoril „po gosposko“. Jože Cest-nik je pokazal da je vajen igranja in v vlogi župana, Mickinega očeta je bil en-kraten, kot dober in razu-mevaljoč oče a pameten, previden in tudi zvit kmet, ki se skuša prilagoditi žel-

jam svoje hčere, a ne za vsako ceno; zato zna hči tolažiti in jo voditi pri izbiri pravega ženina.

Scenerijo je pripravila Andrea Quadri Brula s sodelavci, kar nam je že v naprej potrdilo, da bo mojstrsko izdelana. Za kostume je poskrbel Marcelo Brula, šepe-

talka je bila Marija Novak Kinkel, za luči in zvok sta skrbela Tomaž Kinkel in Andrej Grabnar.

Publika je z zanimanjem sledila igri in na koncu nagradila vse nastopajoče z močnim aplavzom. Res je lepo videti, kako novi rod sega tudi po tradicionalnih slo-venskih igrah in jih posodablja, da so tudi danes še privlačne! Režiserju dr. Štefanu Godcu in vsem sodelavcem res najlepša hvala za to predstavo in upajmo, da nam bodo v prihodnje še kaj pripravili.

Po gledališki predstavi se je praznovanje nadaljevalo v spodnjih prostorih in na dvorišču do poznih večernih ur.

A. S.

G. JOŽE RAZMIŠLJA

Moč okolja

Okolje je vse tisto, kar nas ob-daja. Kar obstaja in deluje okrog nas. Vse, kar živi okrog nas, z nami in mi v njem. Okolje je mrtva narava, pa so tudi ljudje, dobri in ne toliko, okrog nas in z nami. Okolje je lahko dobro, pa tudi ne, v kolikor ga sestavljajo dobri ali slabi elementi.

Omenjamo dve vrsti okolja: božje in človeško.

Božje okolje ima to prednost, da je vedno dobro. V tem okolju naj bi se človek vedno nahajal. Tja tudi spada. To je božja družina, ker smo vsi božji otroci. Bog sam je naš oče, vsi smo Njegovi in Zanj in vse, kar je božjega, je božje okolje. To je nadnaravno življenje v milosti, prijateljstvo z Bogom in kar je Njegovega, je za nas božje in najboljšo okolje.

Živimo in delujemo pa tudi v človeškem okolju. To pa je tako, kakršni smo mi ljudje. Dobri in drugi. Dobri, a

Okolje je vse tisto, kar nas ob-daja. Kar obstaja in deluje okrog nas. Vse, kar živi okrog nas, z nami in mi v njem. Okolje je mrtva narava, pa so tudi ljudje, dobri in ne toliko, okrog nas in z nami. Okolje je lahko dobro, pa tudi ne, v kolikor ga sestavljajo dobri ali slabi elementi.

vedno z velikim madežem nepopolnosti, Moč človeškega okolja je tako velika, da nam je lažje posnemati in se navaditi na tisto, kar nam okolje pokaže in ponuja. V tem primeru nam besede: hodi za menoj, kar ugajajo.

Včasih smo ljudje kot živali, ki posne-majo. To je lažje kot pa se slabemu okolju upreti in ga potegniti za seboj in ne pustiti, da nas ono zaslužni in za seboj potegne.

Okolje moremo primerjati s tistim izre-kom, ki pravi: povej mi, s kom hodiš in ti povem, kdo si, kaj si in kakšen si.

Poleg dobrega ima človek na sebi tudi nekaj slabega. Takšno je tudi okolje, ki nas obdaja. Ima dobro, pa tudi slabo.

Imeti moramo odprte oči. Videti, kaj je dobro in kaj ne. Vzeti za sebe, kar naj nam koristi, biti okolju za zgled in ono potegniti za sabo, da ne bomo mi žrtve njihovega mišljenja in delovanja.

Tako nas bo okolje izpopolnilo in bomo mi vplivali nanj.

MEŠANI PEVSKI ZBOR SAN JUSTO

Potovanje v Mendoza

Povezava med mendoškimi rojaki in Našim domom San Justo sega kar nekaj desetletij nazaj, zato je naš Mešani pevski zbor z velikim veseljem sprejel vabilo obiska in

visoko, blizu vrha, smo zagledali sneg. Letos ni bilo kaj veliko snega v okolici Penitentes, kjer smo se nahajali; vzpenjače letos še niso obratovale.

Po kosilu-malici smo se podali v „Puente del Inca“. Ostanke porušenega hotela, kjer so delovale toplice, so trenutno zaščiteni in ne prideš blizu. Je pa ograja postavljena dovolj blizu ruševin, da se prav dobro opazijo čudovite barve zemlje, ki je zaradi žvepla pretežno oranžna, a se barve prelivajo od temno rdeče, ko zemljo obarva železo, do temno zelene barve, ko je narava obarvana z bakrom. Zanimivo je, da je hotel skoraj do temeljev izginil, stoji pa skoraj nedotaknjena cerkva, samo nekaj metrov oddaljena od ostankov glavnega poslopja.

Obiskali smo tudi pokopališče gornikov, „Cementerio de los andinistas“, kjer je pokopan tudi slovenski rojak duhovnik Kastelic. Bil je izredno povezan z slovenskimi rojaki

in na splošno z gorskim svetom in andinisti -zelo velik ugled je užival med njimi- in sedaj počiva na kraju, ki mu je bil tako drag. Zanimivi grobni napisi v angleščini, francoščini, portugalščini, nemščini v glavnem ponavljajo, da so ponesrečene andiniste pustili počivat kjer jim je bilo najljubše: zapisano je bilo, naj počivajo v gorovju, kjer so resnično uživali.

Vrnili smo se v mesto Mendoza na večerjo in počitek; naslednji dan se je tudi obetal zelo zanimiv.

In res, nismo bili razočarani! Obiskali smo vinsko klet „La rural - Felipe Rutini“. Razložili so nam zgodovino družine italijanskega priseljence, ki je iz začetnih 10 hektarov vinogradov razvil eno izmed svetovno najbolj uglednih vinskih kleti. Celoten proces izdelave vina smo z velikim zanimanjem spremljali.

Sledila je priprava na koncert, kjer sta koncentracija in vokalizacija prevzeli glav-

no vlogo. In tako je koncert tudi izredno uspel. Zbrano, lepo je pel mešani pevski zbor San Justo. Publika je navdušeno odgovorila z močnim in dolgim ploskanjem.

Po koncertu smo se še nekaj časa mudili v Domu; pokramljali smo s sorodniki in dragimi prijatelji, katere bolj poredko srečujemo.

V nedeljo, 22. avgusta smo se udeležili 61. obletnice Društva Slovencev v Mendoza, najprej peli pri sv. maši (pri orglah je spremljala ga. Anka Savelli Gaser), ki jo je daroval g. Jože Horn ter se udeležili slovesne akademije (poročal je arh. B. Bajuk)

Po skupnem kosilu smo se nekateri popeljali še do „Parque de la Independencia“, saj nas je sončno popoldne kar vabilo v naravo; najraje bi ostali še nekaj dni v prelepi Mendoza; žal nas je letalo čakalo za povratek v Buenos Aires.

Ko mendoški rojaki prevzamejo organizacijo, zelo natančno preučijo vse detaje in malenkosti, da bi se obiskovalci dobro počutili. Tokrat ni bila izjema. Zato bi se radi javno zahvalili vsem, ki so pripomogli, da ta obisk sodi med nepozabne: najprej zahvala predsedniku Društva, inž. Milanu Nemaniču, kakor tudi odboru; posebna zahvala vodičema, neutrudljivemu arh. Božidarju Bajuku ter prizadevni Rezki Novak Nemanič; MPZ Mendoza - zborovodju prof. Diegu Bosquetu ter predsednici zbora Mariji Grintal in vsem, ki so skrbeli za dobro počutje Mešanega pevskega zbora San Justo in spremljevalcev.

Ivana

udeležbe na obletnici Društva Slovencev v Mendoza. Istočasno bi si tudi ogledali lepote argentinskega gorovja in tako smo se podali v deželo vina in sonca.

Tokrat nam zgodnje vstajanje ni bilo naporno; na petek 20. avgusta smo s prvim poletom prispeli v Mendoza in se z avtobusom podali na izlet proti Andom. Že so nas čakali naši izredni vodiči: Rezi Novak Nemanič in arh. Božidar Bajuk.

Sprejelo nas je neverjetno prijazno vreme, toplo in sončno, ki je dokaj izjemno za zimski čas. Uživali smo v naravi, modro nebo brez oblačka nas je spremljalo vse tri dni.

Najprej smo se peljali mimo Uspallate do razgledne točke Aconcagve in še malo naprej, do „Mirador del Aconcagua“. Tu smo doživeli pravo mendoško burjo, ko je zapihal „Zonda“, znani topel veter, ki še bolj osuši za naše razmere že presuh zrak. Neverjetno, da smo se z avtobusom pripeljali do skoraj 3000 metrov nad morskovo višino, saj kdor je bil na Triglavu dobro ve, kaj ta višina pomeni!

Ob pogledu na mogočne gore nam je več ko enkrat zastal dih. Občudovali smo skalnate velikane; le prav

PEVSKI ZBOR SAN MARTIN

Turneja v Corrientes (3)

Itatí (1615) je kolonialno mesto, od prestolnice Corrientes oddaljeno približno 72 km proti severovzhodu, na bregu reke Paraná. Je najstarejše naselje v provinci in ena najbolj znamenitih katoliških božjih poti. Tam stoji imenitna bazilika (81m dolga in 63m široka), s prostornostjo za 9000 oseb: ima tri cerkvene ladje in osrednjo kupolo - največja v Južni Ameriki - s premerom 26 m in z višino 88 m; na njenem vrhu stoji bakren kip Matere božje, visok 7,50 m. Temeljni kamen so položili leta 1938 in je bila otvorjena 16. julija 1950, ob petdesetletnici kronanja Device Marije. Upoštevana je kot kulturno zgodovinska dediščina neoklasicizma v Argentini; staro mestno jedro je bilo razglašeno za zgodovinski predel leta 1999.

V nedeljo 5. septembra smo vstali zgodaj, da smo se ob napovedani uri odpravili na romanje v Marijino svetišče v Itatí. Domenjeno je bilo, da se bomo udeležili svete maše, ki bi jo daroval nadškof Andrej Stanovnik, in pri njej tudi sodelovali s petjem. Organizatorji in voditelji so znova dobro poskrbeli za zajtrk, kar na avtobusu. Urno so nam postregli, medtem ko smo se pogovarjali o podrobnostih v zvezi z našim ciljem. Začudili smo se, ko smo ob straneh ceste zagledali številne skupine potnikov — romarjev, ki so posedali in počivali. Naša spremljevalka, ga. Alejandra, je pojasnila, da se to zelo pogosto dogaja: ljudje prepotujejo velike razdalje in organizirajo množične procesije (ene izmed takih se že nekaj let redno udeležuje tudi nadškof Stanovnik) v čast temnopolti Devici (*Virgen Morena*). Njeno čaščenje je vpeljal frančiškan Luis de Bolaños leta 1589 in se je razširilo po vsej provinci, po Argentini in tudi sosednjih državah.

Ko smo se bližali koncu vožnje, smo zagledali pred nami značilen slavolok z napisom v pozdrav prihajajočim. Že od daleč smo videli ogromno kupolo, ki se je svetila v jutranji zarji. Avtobus nas je

pripeljal prav do prostranega trga nasproti bazilike, kjer nas je veselo pozdravil g. Gabriel z družino. Povsod je bilo veliko ljudi. Takoj smo krenili proti pomembni cerkvi. Ko smo vstopili, nas je prevzela lepota, razsežnost in mogočnost stavbe. Sredi sijajnega oltarja kraljuje podoba *Pura y Limpia Concepción de Nuestra Señora de Itatí*, ki jo je Corrientes razglasil za Kraljico in Gospo, Zavetnico in Zaščitnico. Njen kip (1,26 m) je izrezljan iz lesa: trup iz timbó, obraz iz orehovine; zaviti je v moder plašč, škapulir in tunika sta bela. Za oltarjem je majhna kapelica, ki jo imenujejo *Camarin de la Virgen*, idealen prostor za molitev in razmišljanje. Še posebej izstopa lepa stenska slika, ki predstavlja prvotne prebivalce dežele z avtohtonimi glasbenimi inštrumenti, ko častijo devico Marijo ob obali reke Paraná.

Dobili smo navodila in se pripravili na bogoslužje. Med verniki je bila tudi skupina prizadetih ljudi z oskrbniki, ki stanujejo v bližnjem zavodu *Pequeño Cottolengo „Don Orione“* (*Pequeña Obra de la Divina Providencia Don Orione - Argentina*). Malo pred začetkom verskega obreda, je rektor Bazilike pater Hugo Camino stopil pred mikrofon in nam posvetil nekaj besed. Mons. Stanovnik je nato opravil službo božjo, pri kateri so odlično in sproščeno sodelovali otroci (ob nedeljah zjutraj je tam otroška maša). Za konec smo prihranili že tradicionalno, prelipo *Marija skoz' življenje*: vse nas je prese-netil nadškof, ko se je pridružil zboru in tudi on zapel. Nato pa se je moral takoj posloviti, ker je imel druge obveznosti. Mi pa smo še naprej prepevali verske pesmi, dokler se ni začela slavnostna ceremonija Ukrajincev, ob njihovem vsakoletnem romanju; nekateri so se opogumili in celo ploskali.

Nadaljevali smo z ogledom izredne bazilike: povzpeli smo se po visokih polžastih stopnicah do čudovite terase, od koder se nudi odprt razgled na vse strani mesta, vključno z reko Paraná in njenimi

peščenimi sipinami - enkratno za posamezno in skupinsko fotografiranje! Na levi strani stoji cerkva iz 19. stoletja, ki deluje kot Cerkevni muzej, kjer hranijo rezbarska dela domorodcev - Guaraníes, slike in izvirne predmete, večinoma iz 18. stoletja; v njem je bila podoba *Virgen de Itatí* od leta 1853 do končne gradnje bazilike. Ta muzej je edinstven zaradi zgodovinskih, etnografskih, kulturnih in umetniških vrednot. Ostalo nam je še nekaj časa, da smo lahko prehodili okolico in kupili spominčke v veliki trgovini (*santería*) ali na mnogih stojnicah po cestah.

Skupina se je počasi združila na vnaprej določenem kraju pred baziliko, od koder so nas privedli v lično urejene prostore v ozadju, namenjeni raznim dejavnostim cer-

lahko vsak na glas izrazil svoje mnenje in vtise o zelo pomembnih trenutkih, ki jih zagotovo ne bomo hitro pozabili. Strinjali smo se, da je bila izkušnja zelo zanimiva, koristna za vse, izredno pozitivna, neke vrste privilegij in še zgodovinski dogodek. Obojestransko zadovoljstvo je bilo popolno! Besede zahvale in dobre želje je vsem izrekel tudi pater José Billordo, generalni vikar nadškofije, ki je bil prisoten na vseh prireditvah.

Ob slovesu smo se zahvalili najprej Bogu za vse milosti in dobrote, ki nam jih je podaril; potem pa vsem članom Kulturne komisije nadškofije za gostoljubje, za trud, vloženi čas ter vidno in nevidno delo tolikih ljudi, ki so prispevali k uresničitvi in izvedbi tega srečanja. Nazadnje smo si zaželeli, da

Nadškof Stanovnik se je pridružil zboru

kvenih krogov. Po hodniku smo prišli do dvorišča z negovanim vrtom; povabili so nas na kosilo v majhno dvorano, kjer so mize bile že pripravljene. Posedli smo se in veselo kramljali; postregli so nam z okusnim kosilom in, kot vedno, je bilo razpoloženje ugodno in domače. Pred koncem obeda je

bi se še kdaj videli; potem smo peščili do avtobusa in odpotovali. Po dolgih urah vožnje smo končno prispeli v naš San Martín, nekoliko utrujeni a s prenovljenim duhom in polni lepih spominov.

Marta
(Konec)

NOVICE IZ SLOVENIJE

DEST LET VOJAŠKEGA VIKARIATA

V Zavodu svetega Stanislava v Šentvidu so s slovesnostjo obeležili 10. obletnico Vojaškega vikariata. Ministrica za obrambo Ljubica Jelušič, ljubljanski nadškof metropolit Anton Stres in evangeličanski škof Geza Erniša so v slavnostnih nagovorih poudarili pomen duhovne oskrbe vojakov. V atriju pred kapelo pa so razstavljeni uniforme, mašni rekviziti in tiskani material, ki ga vikarji uporabljajo pri svojem delu.

MANJ SMRTNIH NESREČ

Število prometnih nesreč v Sloveniji je v letu 2009 upadlo za dobrih 10 odstotkov glede na leto 2008. Prometnih nesreč s smrtnim izidom je bilo 154, kar je 46 manj kot leto prej. Število udeležencev v prometnih nesrečah se je znižalo za 10 odstotkov, število smrtnih žrtev zaradi posledic nesreč pa je bilo manjše za 20 odstotkov.

PLAZOVI SE ŠE NISO UMIRILI

Kljub deževnim dnevom se polagoma vode vračajo v rečne struge, zato so marsikje začeli že s popraviljanjem in popravljanjem. Tega si ne morejo privoščiti v tistih krajih, kjer so vode povzročile zemske plazove. Na Upravi RS za zaščito in reševanje so opozorili, da bo nevarnost trganja zemeljskih plazov v prihodnjih dneh zaradi nestalnega vremena še povečana. Izvedenci dajejo primer Slanega blata pri Lokavcu, ki se po dolgih letih še ni umiril ali ustalil in še vedno zaznavajo drsenje, vendar — tako pravijo — zaenkrat ni nevarnosti, da bi se spet sprožil.

NEBOTIČNIK IN NOVI NEBOTIČNIK

Zgornja nadstropja znamenitega ljubljanskega Nebotičnika, ki so bila že od začetka namenjena gostinski dejavnosti, a je ta ob koncu 90. let zamrla, so po temeljiti prenovi ponovno odprli. Zahvala za to gre avstralskemu podjetniku slovenskega rodu Anthonyju Tomažinu, lastniku zgornjih štirih nadstropij. Konec julija so sicer "na tiho" odprli le teraso, kjer so stregli sladoled in pecivo, ob tem pa so vzporedno potekale priprave na odprtje restavracije. Gradbeni delavci pa so v teh dneh skladno s terminskim načrtom v BTC-ju dokončali z izgradnjo 20. etaže poslovne zgradbe in nadstreška za strojne napeljave na višini 89 metrov. S tem je Kristalna palača postala tudi najvišja stavba v Sloveniji, saj je višja od stolpnice WTC Ljubljana, ki v višino meri 75 metrov, medtem ko je znameniti ljubljanski nebotičnik visok 70 metrov. Temeljni kamen za izgradnjo 20-nadstropnega nebotičnika so položili v maju 2009. Gradbena dela bodo zaključena januarja prihodnje leto, otvoritvena slovesnost pa maja 2011. V konstrukcijo je bilo do sedaj vlitih cca. 35.000 kubičnih metrov betona in uporabljenih 4.800 ton betonskega železa. V globino je Kristalna palača „zakopana“ dobrih 13 metrov, piloti pa še štiri metre dlje. Dno temeljne plošče je na najglobljem delu debelo tudi tri metre.

Kristalna palača bo imela med drugim 20 nadstropij poslovnih prostorov s pritličjem, večnamenski pokriti trg, pristajališče za helikopterje, kongresni center, tri podzemne etaže za parkiranje, wellness center in 10 dvigal. V zgradbo bo vgrajena tudi sončna elektrarna. Nebotičnik bo na 46.000 kvadratnih metrih namenjen večinoma predstavnštvom domačih in tujih podjetji.

PO SVETU

SPREMEMBE V VLADI

Hrvaška premierka Jadranka Kosor je napovedala, da bo do konca leta opravila spremembe v sestavi vlade, obenem pa je napovedala spremembe znotraj vladajoče stranke HDZ. Dejala je namreč, da bo na volilnih seznamih najmanj polovica mladih ljudi. Kosorjeva je tudi poudarila, da je sklenitev pogajanj z Evropsko unijo do junija prihodnje leto v hrvaškem interesu, predčasne parlamentarne volitve pa bi lahko ogrozile omenjeni cilj.

ZAHODNI BREG

Iztekla se je prepoved na gradnjo judovskih naselij na Zahodnem bregu. Moratorij je pred desetimi meseci zaradi pritiskov ameriške administracije razglasil izraelski premier Benjamin Netanyahu. ZDA in palestinski predsednik Abu Mazen se zavzemata za nadaljnjo prepoved gradnje, izraelska vlada pa glede tega ostaja razdeljena. Kljub temu je Izrael Palestine pozval k nadaljevanju neposrednih mirovnih pogovorov, ki so se v začetku septembra začela v ZDA.

SKUPŠČINA ZDRUŽENIH NARODOV

Svetovni voditelji so v minulem tednu medsebojne razlike in spore za nekaj dni postavili na stran. Združil jih je vrh v New Yorku, na katerem so iskali načine, kako pospešiti izpolnjevanje razvojnih ciljev tisočletja. Zavzeli so se za odločnejše ukrepanje v boju proti revščini in zdravstvenim težavam ter zagotavljanje osnovnih higien-skih pogojev in pitne vode za vse ljudi. Med razvojnimi

PISALI SMO PRED 50 LETI

BARILOŠKA SMUČARSKA SEZONA

Spomladansko sonce naglo topi sneg po spodnjih smučiščih. Zima je že skoraj prešla.

Čilski potresi, ki so se tudi pri nas čutili, so nam vzeli dosti turistov. Govorice so vedno hujše kot resničnost in nihče se ne podaja rad tja, kjer se baje zemlja premika. ...

Še vedno je France Jerman nesporni prvak v teku, a že rad prepušča prva mesta uradnega tekmovanja mlajšim močem in teče izven konkurence. Dinko se je zvrstil kot šesti v slalomu in brez posebne sreče je nastopil tudi v veleslalomu. ... V drugo-razrednih tekmah so se z večjo ali manjšo srečo trudili številni Slovenci: Majda in Danica Budinek, Alenka in Janko Grzetič, Voljica in Peter Habjan, Peter Bavdaš in buenosaireški gost Jože Musar. ...

VA

SLOVENC V ARGENTINI

RAMOS MEJIA

Fantje in dekleta Mladinskega doma so imeli v nedeljo 25. septembra skupno mašo, ki jo je daroval g. Martin Štuhec. Med mašo je bilo ubrano ljudsko petje. Vodila da je gdč. Tinca Glavanova.

Po maši sta bila sestanka ločeno za dekleta in fantje. Pri dekletih je govorila ga. Ema Blejec o pripravi za gospodinjski tečaj, ki ga bodo imela dekleta Mladinskega doma.

Pri fantih je imel predavanje Vuk Rupnik o vojni zgodovini. Kot častnik si je raje izbral to temo in ni govoril o slov. zgodovini kot je bilo napovedano. V zanimivih izvajanjih je prikazal vojaško zgodovino iz dobe 2000 let pred Kr. do leta 1945.

M.D.

SLOVENSKA VAS

Spomin 300.letnice smrti sv. Vincencija Pavelskega

Preteklo nedeljo so dušni pastirji Slovenske vasi, gg. lazaristi, pripravili v Slovenskem domu počastitev 300.letnice smrti sv. Vincencija Pavelskega (ki je umrl 27. septembra 1660). Vaščani so se radevolje odzvali povabilu svojih dušnih pastirjev, da ob tej priliki počaste svetniškega ustanovitelja reda lazaristov.

Najprej je mladinski pevski zbor pod vodstvom ge. Zdenke Jan zapel pesem na čast sv. Vincenciju in vedno lepo Marijino „Če bi jaz zvonček bil ...“ Spominski govor je bil poverjen Maksu Janu, tajniku Družabne pravde ... Sledil je posebej za to priliko pripravljeni odrski prikaz o mladih dneh svetnika ...

Svobodna Slovenija, 29. septembra 1960 - št. 39

cilji tisočletja so izkoreninjenje revščine in lakote, vsesplošna osnovnošolska izobrazba, zmanjšanje smrtnosti otrok, izboljšanje zdravja mater, ustavitev širjenja virusa HIV, malarije in drugih bolezn, zagotavljanje enakopravnosti žensk, varovanje okolja in trajnostni razvoj. Rok za uresničitev ciljev iz Deklaracije tisočletja, ki jo je leta 2000 na pobudo Združenih narodov sprejelo 192 držav in najmanj 23 mednarodnih organizacij, poteče čez 5 let.

PLJUČNA KUGA

Kitajska je sporočila, da je v Tibetu, na severozahodu države, izbruhnila pljučna kuga. Zaradi pljučnega vnetja je zbolelo pet ljudi: eden od njih je že umrl, drugi bolnik pa je v kritičnem stanju. Oblasti so na območje že poslale strokovno osebje, da bi preprečile širjenje bolezni. Pljučna kuga je najbolj smrtonosna in obenem najmanj pogosta oblika kuge. Bolniki lahko umrejo že v 24 urah po okužbi.

SRBSKI PATRIARH

Na Kosovu bo 3. oktobra posebna slovesnost ob izvolitvi srbskega patriarha Irineja, ki je bil umeščen pred meseci v Beogradu. Slovesnosti se namerava udeležiti celotna srbska vlada, udeležba političnih predstavnikov Kosova na prireditvi, ki bo potekala na zgodovinskem sedežu Srbske pravoslavne cerkve v Peči, pa je po poročanju srbskih medijev nezaželen.

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alenka Godec** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158-C1407GSR BUENOS AIRES-ARGENTINA** Tel.: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar** in **esloveniau@gmail.com** **Za Društvo ZS:** Alenka Jenko Godec / **Urednik:** Tone Mizerit **Sodelovali so še:** Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Jože Horn, Jernej Tomazin, Alenka Prijatelj Schiffrer, Pavel Brula, Ivana Tekavec, Martin Selan, Marko Jenko Škulj in Viktor Leber. **Mediji:** STA, Radio Ognjišče, Družina.

RESUMEN DE ESTA EDICION

REFORMAS EN LA LEY DE EMIGRANTES

La Asamblea Nacional aprobó el 21 de septiembre con 65 votos a favor y ninguno en contra la enmienda a la Ley sobre las relaciones entre Eslovenia y los eslovenos en el extranjero. Según los dichos de Boris Jesih, secretario de gobierno en la Oficina de LOS Eslovenos por el mundo, a la agencia de noticias eslovena, entre los cambios está la capacidad de establecer contratos plurianuales para la financiación de programas y proyectos de las minorías y las organizaciones de emigrantes. El acuerdo actual sólo permitía la financiación en el lapso de un año. Además, se regulan nuevamente los mandatos de los dos órganos consultivos gubernamentales, a saber, el Consejo para las relaciones con los eslovenos de los países vecinos y del mundo, que tendrá una duración de cinco años. Recordemos que en octubre del año pasado se rechazó tratamiento de esta ley, pero en su segundo debate de septiembre se aprobó la enmienda por unanimidad de todos los grupos parlamentarios. (Pág. 1)

OTRO ESLOVENO CAMINO AL ALTAR

El pasado domingo 26. de septiembre dio lugar en Ljubljana el comienzo del proceso canónico por la beatificación del misionero salesiano Andrej Majcen. Había nacido en Ljubljana en 1904. Incursió en la docencia y luego entró al seminario, siendo ordenado sacerdote en 1933 en la orden de los salesianos. Su vocación misionera lo llevó primero a China. Luego de la revolución maoísta fue deportado a Hong Kong. Tras varios años se dirigió a Vietnam, donde cumplió diversas funciones eclesíásticas, siempre relacionadas con la educación. También fue enfermero, dedicándose a los sufrientes. Por su obra en Vietnam recibió una distinción del gobierno de ese país. Ya menguadas sus fuerzas, retornó a Eslovenia en 1979, donde fue confesor y gran animador de las misiones. Falleció en Ljubljana el 30 de septiembre de 1999. (Pág. 2)

SLOMŠKOV DOM

El domingo 19 de septiembre Ramos Mejía se vistió de fiesta para festejar los 49 años del centro esloveno Slomškov dom. El lema elegido fue *Honra el pasado, vive el hoy, trabaja para el futuro*. El inicio lo marcó el izamamiento de las banderas argentina y eslovena en el patio del centro. El presidente Marko Selan saludó a los presentes. Para esta ocasión inauguraron el sector de juegos infantiles y los alumnos del curso de idioma esloveno, que se dicta allí, plantaron un árbol de tilo - símbolo nacional. La misa la presidió el párroco Franci Cukjati y durante la misma cantó el coro mixto dirigido por Marta Selan Brula. Las obras de artistas plásticos, que expusieron durante la jornada (Andrea Quadri Brula, Helena Klemenc, Irena Žužek, Andrejka Dolinar, Carolina Vester), embellecieron los festejos. Luego del almuerzo, el punto de encuentro era el salón principal para disfrutar de la obra “Županova Micka”, bajo la dirección de Štefan Godec. (Pág. 3)

CORO MIXTO DE SAN JUSTO

Como ya informamos, el coro mixto de San Justo viajó a Mendoza para participar del 61º aniversario del centro esloveno de dicha ciudad. En este número publicamos un extracto de las excursiones que realizaron los integrantes del coro bajo la guía del Arq. Božidar Bajuk y Rezi Novak Nemanič. Según nos cuentan, el tiempo los acompañó durante los tres días de visita y la vuelta se hizo difícil, pero era necesario volver al ajetreado Buenos Aires. Algunos de los puntos que visitaron fueron el Mirador del Aconcagua, el Puente del Inca y el Parque de la independencia. (Pág. 4)

CORRIENTES: LA DESPEDIDA

La última entrega de la gira del coro mixto de San Martín nos narra la visita a la Basílica de Nuestra Señora de Itatí donde participaron de la misa de los niños, presidida por el arzobispo Andrej Stanovnik. Con minuciosidad, como en las anteriores entregas, la cronista nos enriquece con los datos históricos y las impresiones del grupo en el Santuario y los alrededores, en el ocaso del viaje a la provincia de Corrientes. (Pág. 4)

Naročnina Svobodne Slovenije: Za Argentino \$240, pri pošiljanju po pošti: sivi papir \$320, beli papir \$425; Bariloche \$285; obmejne države Argentine 120 USA dol.; ostale države Amerike 135 USA dol.; ostale države po svetu 145 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 95 USA dol. za vse države.**Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.** **Čeke:** V Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebn) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / California 2750-C1289ABJ Buenos Aires-Argentina / Tel.: (54-11) 4301-5040 / E-mail: info@vilko.com.ar

Correo
Argentino
Suc. 7

FRANQUEO PAGADO
Cuenta Nº 7211

R. Nac. de la Propiedad
Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

TURIZEM

TURISMO BLED

EVT Leg. 12618

Dis. 2089

de Lucia Bogataj

H. Yrigoyen 2682 L. 5-San Justo

Tel. 4441-1264 / 1265

ZDRAVNIKI
Dr. Klavdija V. Bavec-Nevrolog, Nevropsihiater. Konzultorij v **Ramos Mejiji**, Tabladi in **Belgrano**. Ordinira ob **ponedeljkih** in torkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14. ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na **15-6942-7574**.

ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhakl-Zobozdravnica-Splošna odontologija-Belgrano 123, 6. nadstr. "4"-Ramos Mejía-Tel.: 4464-0474

ADVOKATI
DOBOVŠEK & asociados-odvetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič-Odvetnica-Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalles 1290, pis. 402-Tel. 4382-1148-15-4088-5844-mpoznic@fibertel.com.ar

Dra. Ana C. Farreras de Kočar.-Sucesiones-Contratos-Familia-Comercial-Laboral-Civil-Jubilaciones-Pensiones. Martes y viernes de 15 a 18 hs. Ricchieri 67 3º H (1704) Ramos Mejía. Tel.: 4656-4039-Cel.: 15-6447-9683 farrerasanac-te@yahoo.com.ar

PORAVNAJTE
NAROČNINO

OBVESTILA

SOBOTA, 2. oktobra:
Proslava šolskih otrok na čast Antonu Martinu Slomšku.

Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 3. oktobra:
Mladinski dan na Pristavi

NEDELJA, 10. oktobra:
54. obletnica Našega doma San Justo

ČETRTEK, 14. oktobra:
Z.S.M.Ž. bo imela svoj redni sestanek, ob 16. uri v Slovenski hiši. Govoril bo dr. Jure Rode na temo: „Biti Kristijan danes - ločeni bratje“.

SOBOTA, 16. oktobra:
Slavje zlatega jubileja Slovenskega srednješolskega tečaja ravnatelja Marka Bajuka, v Slovenski hiši. Ob 18. uri zahvalna sv. maša, nato akademija.

NEDELJA, 17. oktobra:
Materinski dan ČETRTEK, 21. oktobra:
ZSMŽ San Martin vabi na mesečni sestanek ob 16.

uri v Domu. Govorila bo dr. Alenka Rajer Dolinar o boleznih srca. Vsi lepo vabljeni!

NEDELJA, 24. oktobra:
Predavanje dr. Borisa Štrflička „Hormonske spremembe po 40. letu“ za može, dekleta in žene. V Slomškovem domu ob 10.30 uri.

Srečanje šolskih zborov v Našem domu v San Justu.

DAROVALI SO

V **dobrodelni sklad Zveze slovenskih mater in žena** so darovali: N.N. San Justo 200.- dolarjev; N.N. 100.- evrov v spomin na Elizabeto Markež in Cirila Markeža; družina Debeljak 100.- evrov v spomin na Ivana Cukjatića; ga. Milka Pezdirc 200.- dolarjev v spomin na 2. obletnico smrti moža in ob 60-letnici smrti očeta. **Bog plačaj!**

OSEBNE
NOVICE

Smrt
V Mendozi je umrla ga. **Ivanka Habjan roj. Stopar** (96) in v Carapachayu je umrla ga. **Mara Pleško roj. Homan** (88). **Naj počivata v miru!**

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 29. septembra 2010	
1 EVRO	239,6 SIT
1 EVRO	1,35 US dolar
1 EVRO	1,39 KAD dolar
1 EVRO	5,39 ARG peso

ZLATI JUBILEJ
Slovenskega srednješolskega tečaja
ravn. Marka Bajuka

V soboto 16. oktobra ob 18. uri v Slovenski hiši

Prisrčno vabi Profesorski zbor

Nedelja, 10. oktobra 2010

54. obletnica Našega doma

CELODNEVNI PROGRAM

8,00
Sv. maša v sarkofagi stolnici za vse žive in rajne duše iz okraja.
Sv. maša daruje p. dr. Alojzij Kukulica. Poje MPZSJ pod vodstvom prof. Andrejke Selan Vombergar.

9,30
Divljanje zastav. Pozdrav predsednika Našega doma prof. Karla Groznika in vseh organizacij, ki delujejo v Našem domu. Podelitev priznanj. Skupni zajtrk.

10,30
Medkrajevni nogometni turnir za osnovnošolce.

13,00
Skupno kosilo.

16,00
Popoldanski program:
Slavnostni govorik g. Stane Mustar.
Na odru Frida Benika uprizoritev veseloiger „Dva raztresena tista“ in „Dve mesečni tačči“ v izvedbi Gledališke skupine Našega doma in režiji Ivane Tekavec; scena Tine Oblak.

Na dvorišču Našega doma poskrbljena dobra postrežba ob zvokih orkestra "Die Freunde".

Lepo vabljeni!

Hipólito Yrigoyen 2736, San Justo

Nove Mohorjevke

Pri Mohorjevi družbi so izdali in predstavili enciklopedijski priročnik kapitana Marca Sullija-Sulčiča **Nafta**: Nastanek in razvoj svetovne naftne industrije ter dva ponatisa - *Dnevnik spopada* misijonarja Pedra Opeke in *Samotno potovanje* Alme Maximilijane Karlin. Obe knjigi sta uvrščeni na seznam literature za Cankarjevo priznanje.

Tržaški Slovenec Marko Sulli-Sulčič je sprva, kot je povedal na predstavitvi knjig, načrtoval zabeležiti le nekaj spominov, ki jih je doživel pri 35-letnem delu za priznana naftna korporacija Chevron ter kot kapetan na tankerju, poimenovanem Condo-leeza Rice. Ladjo so po njej imenovali kot zahvalo korporacije Chevron, ker jim je kot nekdanja izvedenka za Sovjetsko zvezo pomagala pri raznih pogodbah za naftne koncesije v tej državi za časa Mihaela Gorbačova, je pojasnil avtor. Dodal je, da

DRUŽINA IN DRUŽBA

Dovolj bi bilo 10
božjih zapovedi

Pred dnevi smo se pogovarjali o problemih v svetu okrog nas. Povsod srečujemo ljudi, ki goljufajo, kradejo, se lažejo, skačejo čez plot, so nasilni drug do drugega in še marsikaj. Res je, da niso vsi ljudje taki, jih je pa še vedno preveč. Veliko lepše in lažje bi živeli, če bi bil svet okrog nas malo bolj pozitiven. Nekateri so prepričani, da se to da urejati od zunaj, da bi bilo treba urediti predpise in zakone in bi bilo bolje. Potem se pa zgodi, da tudi na tisoče predpisov in zakonov nič ne pomaga, če to prihaja od zunaj. Pomembno je samo to, kar je v ljudeh.

Nekdo pa je rekel: „Dovolj bi bilo samo deset božjih zapovedi, teh bi se bilo treba držati.“ Saj res. Postati bi morale del nas in že od prvega dne življenja bi si jih morali zapisovati v svoje srce in iz njih živeti. Kako preprosto! Samo deset božjih zapovedi bi morale postati del nas.

Metka Klevišar

je pozneje delo preseglo interno, domačo rabo in „nastala je knjiga“.

Marko Tavčar, urednik pri Goriški Mohorjevi družbi, ki je knjigo izdala skupaj s Celjsko založbo, je dejal, da je knjiga dokaz, da želijo v Mohorjevi družbi bralcu ponuditi tudi strokovno oziroma tehnično gradivo informativnega značaja. Knjiga je tudi vir nove slovenske terminologije, saj nekateri tehnični izrazi še niso bili nikoli prevedeni.

Knjiga *Dnevnik spopada* Pedra Opeke prinaša dnevniške zapiske misijonarja na Madagaskarju, v katerih ta govori o boju proti revščini. Po besedah prevajalke Tadeje Petrovčič Jerina je knjiga delo človeka, ki predstavlja ideal dejavnega sočutja in dejavnosti, ki ga navdihuje „nenehno obnavljajoča se živa duhovnost“. Opeka ni šel v Afriko s teorijami, pač pa njegovo delo temelji na konkretnem delu z lokalnimi ljudmi, je še poudarila prevajalka dela, ki je prvič izšlo ob avtorjevi 60-letnici. Tokrat je delo izšlo v sozaložbi vseh treh Mohorjevih založb.

Ne vidijo
konkurence

Založbe in knjigarne verjamejo v miroljubno sožitje med tiskanimi knjigami in knjigami v elektronski obliki. Oboje se „odlično dopolnjuje“, so sporočili iz Borznega združenja nemških knjigarnarjev. Ta je dva tedna pred začetkom mednarodnega knjižnega sejma v Frankfurtu na Majni opravilo raziskavo o odnosu do e-knjig.

„Tiskana knjiga in e-knjiga imata vsaka zase jasno vidne značilnosti,“ so pojasnili v združenju. Oba formata imata povsem različne lastnosti, je pokazala anketa, ki so jo izpeljali med 785 založbami in knjigarnami. Tiskanim knjigam večina pripisuje lastnosti, kot so „vrednota“ (85 odstotkov), „lepota“ (76 odstotkov) in „prijaznost“ (74 odstotkov). E-knjigo pa je štiri petine vprašanih označilo kot „trendovsko“, 77 odstotkov kot „moderno“ in 62 odstotkov kot „praktično“.

SLOVENCİ IN ŠPORT

UMRL JURE ROBIČ, EKSTREMNI
KOLESAR

Na Plavškem rovtu nad Jesenicami je v trčenju z avtomobilom umrl uspešen slovenski športnik Jure Robič.

Jure Robič se je rodil leta 1965 na Jesenicah in se že v otroštvu zaljubil v kolesarstvo, kasneje pa je postal najuspešnejši slovenski ekstremni kolesar. V športni karieri je dosegel več kot 100 zmag, na zmagovalnih stopničkih pa je stal več kot 150-krat. Med Robičeve zadnje največje uspehe spada pet zmag na Race Across America (RAAM), najtežji športni preizkušnji na svetu, dolgi 4.990 km., svetovni rekord v cestni vožnji na 24 ur ter Dirki okoli Slovenije. Poleg športnih dosežkov je Jure Robič tudi prejemnik priznanja Športnik leta za posebne dosežke, Slovenec leta za posebne dosežke ter priznanja za fair play ter strpnost v športu. Jure se je po gozdni poti s kolesom peljal proti Zakamniku in zaradi poškodb umrl na kraju dogodka.

TOKRAT POKAL OSTAL DOMA

Blaž Kavčič je zmagovalec ljubljanskega teniškega challengerja ATP za nagradnim skladom 42.500 evrov. Kavčič je v finalu, ki ga je vmes prekinil dež, premagal Belgijca Davida Goffina s 6:2, 4:6 in 7:5.

DAVISOV POKAL: PROTI FINSKI

V belgijskem glavnem mestu Bruslju so danes izžrebali pare prvega kroga v teniškem tekmovanju za Davisov pokal v sezoni 2011. Slovencem, ki so se minuli teden z uspehom v Litvi uvrstili v prvo evroafriško skupino, je žreb namenil Fin-

ske. Slovenci bodo gostitelji, dvoboj pa bo od 4. do 6. marca prihodnje leto. Najboljši finski igravec je 29-letni Jarkko Nieminen, trenutno 62. igravec na lestvici ATP. Drugi Finci so za zdaj na lestvici uvrščeni pod 200. mesto.

V DVOJE JI GRE LAŽJE

Slovenska teniška igralka Polona Hercog je v paru z Nemko Julio Görges v konkurenci dvojic osvojila turnir WTA v Seulu z nagradnim skladom 220.000 dolarjev. Hercogova in Görgesova sta v finalu po slabi uri in 20 minutah igre gladko s 6:3 in 6:4 ugnali Južnoafričanko Natalie Grandin in Slovakinja Vladimiro Uhlirovo.

TREBA JE ZNATI PASTI

Slovenski padalci so dobro nastopili na zadnji tekmi sezone svetovnega pokala v Locarnu, saj so trikrat stali na stopničkih. Ekipa Elan v postavi Roman Karun, Senad Salkič, Borut Erjavec, Domen Vodišek in Irena Avbelj je zmagala, na drugi mesti pa sta se v obeh posamičnih konkurencah uvrstila Senad Salkič in Irena Avbelj. Te uvrstitve so Slovencem prinesle tudi velik uspeh v skupnem seštevku svetovnega pokala po šestih tekmovanjih, saj so se na koncu veselili skupne zmage Irene Avbelj ter tretjega mesta Senada Salkiča in ravno tako tretjega mesta ekipe Elan.

MEDALJE NA KOTALKAH

Slovenki Nika Arčon in Lucija Mlinarič sta uspešno nastopili na evropskem prvenstvu v umetnostnem kotalkanju, ki poteka v predmestju Barcelone. V kombinaciji je bila Arčonova srebrna, Mlinaričeva pa bronasta.